

(„Nou, wat zou dat?“) en als ik mij niet vergis vallen drukproeven, stijl- en dichtproeven als zoodanig aangegeven, niet onder de wetten van het auteursrecht. — „Die zit!“ riep er een en lanceerde daarmee een van de nieuwste West-Friesche uitdrukkingen met een treffer in ons midden. „Hew je nag 'n diezek?“ vroeg de vice-voorzitter aan den voorzitter, omdat deze ook wel eens met zijn vervanger aan den sleep was gegaan. In 't kort, want mijn pen kan 't tableau, wat de gezichten betreft, niet beschrijven, 't was zooals 't was, een geestig gezellige boer, had er den voorzitter „efkes tusschen, wat aars niet oftig beurd was.“

Geslagen was hij, maar verslagen gelukkig niet. Handig wist hij het op een ander praatje te gooien, door te vragen of de heeren gelezen hadden welke strenge maatregelen de regeering tegen het houden van verlotingen dacht te nemen en of 't hun niet bijzonder getroffen had dat de almachtige Dr. Abraham Kuiper bij de bespreking van de onschuldige verlotingen in de Eerste Kamer verklaard had: „dat alle loterijen uit den booze waren“. „Wie weet dus, Mijnheeren“, zoo sprak hij, wat ons te wachten en te doen staat? „De onze met hand en tand verdedigen“, eischte er een. Natuurlijk en daarom gaf de voorzitter den Heeren in overweging om bij de eerstvolgende uitgave van loten er voor ditmaal op te laten drukken:

Alle loterij is uit den booze”,
 Sprak Kuiper met zijn wijze kop,
 Maar . . . dan is d' Opmeerder zeker
 D' eenige uitzond'ring daarop!

Toen waren de hoera's weer voor den Voorzitter en met een „lang zal hij leven!“, bloeie „Opmeer en Omstreken“, tot ziens op de tentoonstelling en „moet je nog een lotje?“, werd de vergadering gesloten.